

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა
საქართველოს სახელით

საქმე №2/ბ-1338-18

10 აპრილი 2019

წელი

ქ.ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლო
სამოქალაქო საქმეთა პალატა

მოსამართლე: ირმა პერანიძე

სხდომის მდივანი: ეკატერინე ქორიძე

აპელანტი (მოპასუხე)	-	სსიპ ბ----- ს----- მ----- ც----- --ი
წარმომადგენელი	-	ე----- მ-----ე
მოწინააღმდეგე	-	ლ-- ჯ--ი
(მოსარჩელე)	-	ჯ----- ქა-----ი
წარმომადგენელი		

დავის საგანი - შრომითი ურთიერთობის შეწყვეტის შესახებ გადაწყვეტილების ბათილად ცნობა, სამუშაოზე აღდგენა, იძულებითი განაცდურის ანაზღაურება

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება - ბ-----ის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 23 ოქტომბრის გადაწყვეტილება

1. აპელანტის მოთხოვნა: სარჩელის დაკმაყოფილების ნაწილში გადაწყვეტილების გაუქმება, ლ-- ჯ--ის სასარჩელო მოთხოვნების დაკმაყოფილებაზე მთლ--ნად უარის თქმა

დაზუსტებული სარჩელის ფაქტობრივი საფუძვლები: მოსარჩელის მითითებით, 2007 წლიდან მუშაობს სსიპ „ბ----- ს----- მ----- ც----- ის“ (შემდგომში მ----- ც-----ი) საოპერო დასის სოლისტად.

მ----- ც-----ის სამხატვრო საბჭოს გადაწყვეტილებით, 2015 წლის აგვისტოში, კვალიფიკაციის ასამაღლებლად გაგზავნილი იქნა იტალიის ქალაქ მი-----ი, სადაც ჩააბარა კ----- ა----- კლასიკური მ----- ასპირანტურაში.

სწავლების ხანგრძლივობა იყო ორი წელი.

2017 წლის ნოემბერში დაასრულა სწავლების სრული კურსი, დაბრუნდა ქ.ბ-----ში, თუმცა სამუშაოზე აღარ დაუშვეს და განუმარტეს, რომ სამსახურიდან დათხოვნილი იყო.

მოსარჩელემ მიუთითა, რომ დამსაქმებლის მოქმედება იყო უკანონო, რის გამოც უნდა დაევალოს, აღადგინოს (დაუშვას) სამუშაოზე და 2018 წლის იანვრიდან აუნაზღაუროს ყოველთვიური ხელფასის შესაბამისი ოდენობით იძულებითი განაცდური.

მოპასუხის პოზიცია: მოპასუხე, სსიპ „ბ----- ს----- მ----- ც-----ის“ წარმომადგენელმა სარჩელი არ ცნო და განმარტა, რომ მოსარჩელე მუშაობდა მ----- ც-----ში საოპერო სტუდიის სოლისტად.

2015 წლის აგვისტოში, ლ-- ჯ--ი მივლინებული იქნა ქ.მი-----ი, ჯუზეპე ვერდის სახელობის კონსერვატორიის ასპირანტურის 2015-2016 აკადემიური წლის მისაღები გამოცდების ჩასაბარებლად, თუმცა მოსარჩელე, დასახელებული ასპირანტურის ნაცვლად, ჩაირიცხა იტალიის ქ. მილანის კ----- ა----- სახელობის სამოქალაქო მ----- სკოლაში. სწავლებასთან დაკავშირებით, მას სამსახურეობრივი უფლებამოსილება შეუჩერდა 2015 წლის 12 ოქტომბრიდან-2016 წლის 30 ივნისამდე და ამ პერიოდში არ მიეცემოდა შრომის ანაზღაურება.

ლ-- ჯ--ი სამსახურში უნდა გამოცხადებულიყო 2016 წლის 1 ივლისს, თუმცა არ გამოცხადდა და სწავლა გააგრძელა მეორე კურსზე.

ფაქტობრივად, მოსარჩელემ სამსახურში გამოუცხადებლობით ჩაიდინა დისციპლინური გადაცდომა, ვინაიდან, 2016 წლის 1 ივლისიდან, შრომითი ურთიერთობის შეჩერების თაობაზე მ----- ც-----ს გადაწყვეტილება არ მიუღია.

ამ და სხვა გარემოებათა გათვალისწინებით, მოსარჩელე სამსახურიდან დათხოვნილ-- კანონის მოთხოვნათა დაცვით, რის გამოც არ არსებობს სარჩელის დაკმაყოფილების საფუძველი.

2. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითება

გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი

1. ლ-- ჯ--ის სარჩელი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ;
2. სსიპ „ბ----- ს----- მ----- ც-----ის“ გადაწყვეტილება ლ-- ჯ--ის სამსახურიდან დათხოვის თაობაზე, ცნობილი იქნას უკანონოდ;
3. ლ-- ჯ--ი აღდგენილი იქნას, სსიპ „ბ----- ს----- მ----- ც-----ში“ სოლისტის თანამდებობაზე;
4. სსიპ „ბ----- ს----- მ----- ც-----ს“ დაეკისროს, ლ-- ჯ--ს, 2018 წლის 1 იანვრიდან-სამუშაოზე აღდგენამდე აუნაზღაუროს იძულებით განაცდური ხელფასი, თვეში ხელზე ასაღები 640 ლარი;
5. სარჩელი დისკრიმინაციის დადგენის ნაწილში არ დაკმაყოფილდეს;
6. მოსარჩელეს ბაჟის სახით წინასწარ გადახდილი აქვს 100 ლარი. მას დამატებით სახ. ბაჟის სახით დაეკისროს 20 ლარის გადახდა;
7. მოპასუხეს, სახ.ბაჟის სახით, ბიუჯეტის სასარგებლოდ დაეკისროს 235.2 ლარის გადახდა.

დასკვნები ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით

გასაჩივრებულ ნაწილში, პირველი ინსტანციის სასამართლომ დაადგინა არსებითი მნიშვნელობის შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1. ლ-- ჯ--ი, 2007 წლის 03 იანვრიდან მუშაობდა სსიპ ბ----- ს----- მ----- ც-----ის საოპერო დასის სოლისტად.

2.2. 2014 წლის 03 იანვრიდან, ლ-- ჯ--ის ხელფასი შეადგენდა 800 ლარს (ხელზე ასაღები 640 ლარი).

2.3. 2015 წლის 21 აგვისტოს, ლ-- ჯ--მა განცხდებით მიმართა ქ. ბ----- ს----- მ----- ც-----ს და აცნობა, რომ ირიცხებოდა მილანის ჯუზეპე ვერდის სახელობის კონსერვატორიის ასპირანტურის აბიტურიენტთა სიაში, იტალიის საელჩომ მისცა სასწავლო ვიზა და საგამოცდო

რეგისტრაციაზე უნდა გამოცხადებულიყო 2015 წლის 1 სექტემბერს.

ხელშეწყობის მიზნით მ----- ც-----ისაგან მოითხოვა სწავლის დაფინანსება, ასევე, სამუშაო ადგილის და ხელფასის შენარჩუნება(ს.ფ.25).

2.4. 2015 წლის 26 აგვისტოს, სსიპ ბ----- ს----- მ----- ც-----ში გაიმართა ლ-- ჯ--ის საზღვარგარეთ წარგზავნის და დაფინანსების მიზანშეწონილობის საკითხის შემსწავლელი დროებითი კომისიის სხდომა. კომისიამ მიიღო გადაწყვეტილება, ლ-- ჯ--ი წარგზავნილიყო მილანის ჯუზეპე ვერდის სახელობის კონსერვატორიაში ასპირანტურის 2015-2016 აკადემიური წლის მისაღები გამოცდების ჩასაბარებლად და მასთან დაკავშირებული ხარჯების დაფინანსება მოხდეს მ----- ც-----ის ბიუჯეტიდან (ს.ფ.60-61).

ამ გადაწყვეტილების საფუძველზე, ლ-- ჯ--ს გამოეყო 2242 ევრო და 1350 ლარი.

2.5. დადგენილ--, რომ ლ-- ჯ--მა, ნაცვლად მილანის ჯუზეპე ვერდის სახელობის კონსერვატორიის ასპირანტურისა, ჩააბარა ქ. მი-----, კ----- ა----- სახელობის მუსიკის სამოქალაქო სკოლაში ორ წლ--ნ სწავლებაზე, რომლის თაობაზეც, ს----- მ----- ც-----ის საოპერო სტუდიის დირექტორს, 2015 წლის 15 სექტემბერს აცნობა ამავე სტუდიის სამხატვრო ხელმძღვანელმა მ----- ჯ-----მა და მოითხოვა, ლ-- ჯ--ს შეჩერებოდა შრომითი ხელშეკრულება.

2.6. ბ----- ს----- მ----- ც-----ის საოპერო სტუდიის ც-----ის დირექტორის 2015 წლის 15 სექტემბრის ბრძანებით, ლ-- ჯ--ს, 2015 წლის 15 სექტემბერიდან-2016 წლის 30 ივნისის ჩათვლით პერიოდში შეუჩერდა შრომითი ურთიერთობა და დადგინდა ამ პერიოდში არ მიეცეს შრომის ანაზღაურება.

2.7. საქმეში წარმოდგენილი კ----- ა----- სახელობის მუსიკის სამოქალაქო სკოლის ადმინისტრაციის 2015 წლის 20 ოქტომბრის წერილით, ა-----ს და ბ----- ს----- მ----- ც-----ს ეცნობა, რომ ლ-- ჯ--ი მიღებული იყო მათ სასწავლებელში, სწავლება შეადგენდა ორ წლ--ნ კურს, მათ შორის პირველი კურსის სწავლება მოიცავდა 2015 წლის 15 სექტემბერიდან-2016 წლის 30 ივნისის ჩათვლით პერიოდს.

2.8. კ----- ა----- სახელობის მუსიკის სამოქალაქო სკოლის პირველი კურსი ლ-- ჯ--მა დაასრულა 2016 წლის 30 ივნისს.

მეორე კურსზე სწავლის გაგრძელების გამო, 2016 წლის 30 ივნისს ლ-- ჯ--მა განცხადებით მიმართა სსიპ მ----- ც-----ის საოპერო დასის სამხატვრო ხელმძღვანელს და კვლავ მოითხოვა სამუშაო ადგილის შენარჩუნება. ამასთან, თავად კ----- ა----- სახელობის მუსიკის სამოქალაქო სკოლის ადმინისტრაციის წერილით მ----- ც-----ს ეცნობა, რომ ლ-- ჯ--ი სწავლობდა მეორე კურსზე და რომ სასწავლო წელი გრძელდებოდა 2016 წლის 10 ოქტომბრიდან-2017 წლის 30 ივნისამდე.

2.9. ბ----- ს----- მ----- ც-----ის საოპერო სტუდიის ც-----ის დირექტორის 2015 წლის 15 სექტემბრის ბრძანების საფუძველზე, ლ-- ჯ--ი სამსახურში უნდა გამოცხადებულიყო 2016 წლის 1 ივლისს, თუმცა კ----- ა----- სახელობის მუსიკის სამოქალაქო სკოლის სპეციალიზირებული ასპირანტურის ორ წლ--ნი კურსი დაასრულა 2017 წლის 08 ნოემბერს, ხოლო სამსახურში გამოცხადდა 2017 წლის დეკემბერში, რა დროსაც ზეპირად განუმარტეს, რომ ის სამსახურიდან დათხოვნილი იყო 2016 წლის 1 ივლისიდან.

მოსარჩელის სამსახურიდან დათხოვნის თაობაზე წერილობითი გადაწყვეტილება მოპასუხეს არ მიუღია.

დასკვნები სამართლებრივ გარემოებებთან დაკავშირებით

2.10. გასაჩივრებულ ნაწილში დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასებისას, სასამართლომ მიუთითა ადამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაციაზე, საქართველოს კონსტიტუციის 30-ე, 32-ე მუხლებზე, საქართველოს შრომის კოდექსის 31-ე, 32-ე, 37-ე მუხლის 1-ლი პუნქტის „ზ“ ქვეპუნქტზე, საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 361-ე მუხლზე და განმარტა, რომ დავა გამომდინარეობდა შრომის სამართლებრივი ურთიერთობიდან. მხარეებს შორის ძირითად სადავო გარემოებებია: მეორე კურსის სწავლების შესახებ მოპასუხის ინფორმირებულობა და ლ-- ჯ--ის სამსახურში გამოუცხადებლობის საპატიო მიზეზი.

2.11. სასამართლომ აღნიშნა, რომ შრომითი დავა მოითხოვს შრომითი ურთიერთობის შეწყვეტის დეტალურ და გულმოდგინე შესწავლასა და შეფასებას. ამგვარი შეფასება უკიდურესად მნიშვნელოვანია მხარეთა

შორის სამართლ--ნი ბალანსის დასაცავად. ერთის მხრივ, დასაქმებულს უსაფუძვლოდ არ უნდა შეუწყდეს შრომითი ხელშეკრულება და ამით არ უნდა მოესპოს საარსებო საშუალება, მეორეს მხრივ, დამსაქმებელს არ უნდა შეეზღუდოს შრომითი მოვალეობის დამრღვევი მუშაკის სამუშაოდან გათავისუფლების უფლება და მისთვის მიუღებელი მუშაკის სამუშაოზე დატოვებით არ უნდა შეიქმნას გარკვეული რისკები.

2.12. პირველი ინსტანციის სასამართლომ მიუთითა, რომ დასაქმების შეწყვეტის შესახებ 1982 წლის კონვენციის მეოთხე და მე-7 მუხლები, ასევე შსო-ს ექსპერტთა კომისიის რეკომენდაციები კრძალავს დასაქმებულთან შრომითი ურთიერთობის შეწყვეტას, თუ არ არსებობს ასეთი შეწყვეტის კანონიერი მიზეზი დაკავშირებული დასაქმებულის უნართან ან ქცევასთან.

დასაქმებულის ქცევასთან ან მის სამუშაოს შესრულებასთან დაკავშირებული მიზეზით დასაქმებულთან შრომითი ურთიერთობა არ შეიძლება შეწყდეს, თუ მას არ აქვს წარდგენილ მტკიცებაზე საპასუხო დაცვის შესაძლებლობა.

2.13. სამსახურში გამოუცხადებლობა ზოგადად შრომითი ურთიერთობის დარღვევაა, მაგრამ სამსახურში გამოუცხადებლობის ყველა შემთხვევა ვერ ჩაითვლება დისციპლინურ გადაცდომად. სამსახურში გამოუცხადებლობას უნდა გააჩნდეს საპატიო მიზეზი. თუ დასაქმებული სამსახურში ვერ ცხადდება საპატიო მიზეზით, მის გამოუცხადებლობას ვერ მიენიჭება დისციპლინური გადაცდომის კვალიფიკაცია.

2.14. სასამართლომ მიიჩნია, რომ მოსარჩელის ქმედებები შრომითი ხელშეკრულებისა და შრომითი შინაგანაწესის არსებითი, უხეში დარღვევა არაა, ვინაიდან:

1. მოპასუხისათვის ცნობილი იყო, რომ ლ-- ჯ--ს სწავლების დასრულებისათვის უნდა გაეცლო ორი კურსი;

2. მოპასუხემ, ლ-- ჯ--ის განათლებისათვის ხელშეწყობის მიზნით დააფინანსა მისი პირველი კურსის სწავლება და სამსახურში ადგილიც შეუნარჩუნა;

3. მეორე კურსის დაწყებამდე, 2016 წლის 30 ივნისს ლ-- ჯ--მა მოპასუხეს აცნობა, რომ მეორე კურსზე უნდა გაეგრძელებინა სწავლა და ამ პერიოდშიც მოითხოვა შრომითი ურთიერთობის შეჩერება;

4. მოპასუხეს, მოსარჩელესთვის სწავლების გაგრძელებასთან დაკავშირებით დადებითი ან უარყოფითი პასუხი არ გაუცია, არ აცნობა,

რომ აღარ აპირებდა შრომითი ურთიერთობის შეჩერებას, ასევე არ მოუთხოვია სამსახურში გამოცხადება.

ამ გარემოებათა გათვალისწინებით, სასამართლომ მიიჩნია, რომ ლ-- ჯ--ის ქმედება არ შეიცავდა შრომის კოდექსის 37-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ზ“ პუნქტით გათვალისწინებულ საფუძველს, მოსარჩელის სამსახურში გამოუცხადებლობა გამოწვეული იყო საპატიო მიზეზით-მეორე კურსზე სწავლების გამო, შესაბამისად, მოსარჩელესთან დამსაქმებელმა შრომითი ურთიერთობა შეწყვიტა უკანონოდ, რის გამოც სარჩელი სამუშაოზე აღდგენის თაობაზე საფუძვლ--ნს წარმოადგენდა.

2.15. სამუშაოზე აღდგენასთან ერთად, იძულებითი განაცდურის ანაზღაურების თაობაზე დაზუსტებული მოთხოვნა საფუძვლ--ნად ჩაითვა. დადგენილი იქნა, რომ შრომის კოდექსის 32-ე მუხლის შესაბამისად, 2018 წლის 1 იანვრიდან იძულებითი მოცდენის მთელი პერიოდისათვის, ყოველთვიურად, ხელზე ასაღები 640 ლარის ოდენობით მოპასუხისათვის დაკისრება არ ეწინააღმდეგებოდა სამართლ--ნი ანაზღაურების პრინციპს და დაკმაყოფილდა.

3. სსიპ ბ----- ს----- მ----- ც-----ის სააპელაციო საჩივრის საფუძვლები

ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები

3.1. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების აღწერილობით ნაწილში არასწორად არის მითითებული სასარჩელო მოთხოვნები, კერძოდ, მოსარჩელეს არ მოუთხოვია ლ-- ჯ--ის სამუშაოდან დათხოვნის თაობაზე მიღებული გადაწყვეტილების გაუქმება, თუმცა სარეზოლუციო ნაწილით არარსებული მოთხოვნა დაკმაყოფილდა, რამაც საქმეზე არასწორი გადაწყვეტილების გამოტანა განაპირობა.

3.2. სასამართლოს გადაწყვეტილება არ არის დასაბუთებული, კერძოდ: მ----- ც-----ის დირექტორის მოადგილის 2015 წლის 26 აგვისტოს №168 ბრძანებით, ლ-- ჯ--ი მიზნობრივი დანიშნულებით წარგზავნილი იქნა იტალიის ქალაქ მი-----ი, ჯუზეპე ვერდის სახელობის კონსერვატორიის ასპირანტურის 2015/2016 აკადემიური წლის მისაღები გამოცდების ჩასაბარებლად, 2015 წლის 30 აგვისტოდან 2015 წლის 14 სექტემბრის ჩათვლით პერიოდით.

მიუხედავად ამისა, ლ-- ჯ--ი ჩაირიცხა იტალიის ქალაქ მილანის კ----- ა----- სახელობის სამოქალაქო მ----- სკოლა-კლასიკური მუსიკის ინსტიტუტში.

3.3. კ----- ა----- სახელობის სამოქალაქო მ----- სკოლა-კლასიკური მ----- 22.10.2015 წ. №--- მომართვის საფუძველზე, რომლითაც განსაზღვრული იყო სასწავლო პერიოდი - 2015 წლის 12 ოქტომბრიდან 2016 წლის 30 ივნისამდე, ლ-- ჯ--ის ინტერესების დაცვის გათვალისწინებით, კერძოდ, სწავლებასთან დაკავშირებით, ლ-- ჯ--ს შეუჩერდა შრომითი ურთიერთობა სწავლის ხანგრძლივობის მიხედვით, 2015 წლის 15 სექტემბრიდან-2016 წლის 30 ივნისის ჩათვლით და ამ პერიოდში აღარ მიეცემოდა ხელფასი.

ლ-- ჯ--ი მ----- ც-----ში უნდა გამოცხადებულიყო 2016 წლის 01 ივლისს და განეხორციელებინა შრომითი მოვალეობები, თუმცა არ გამოცხადდა.

ამდენად, მან ჩაიდინა დისციპლინური გადაცდომა, დაარღვია მასთან გაფორმებული ინდივიდუალური შრომითი ხელშეკრულებით დაკისრებული ვალდებულება, რაც საქართველოს შრომის კოდექსის 37-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ზ“ ქვეპუნქტის თანახმად, შრომითი ხელშეკრულების შეწყვეტის საფუძველ--.

3.4. დამსაქმებელი არ იყო ვალდებული ლ-- ჯ--ისთვის დამატებით მოეთხოვა 2016 წლის 01 ივლისიდან სამუშაოზე გამოცხადება.

მოთხოვნას უთანაბრდება შრომითი ურთიერთობის შეჩერების შესახებ 2015 წლის 15 სექტემბრის №190ა ბრძანება, რაც ცნობილი იყო ლ-- ჯ--ისთვის.

აღნიშნული დასტურდება საქმეში არსებული ლ-- ჯ--ის 30.06.2016 წლის განცხადებითაც, რითაც დამსაქმებელს აცნობა საკუთარი ნების გამოხატვისა და სწავლის გაგრძელების შესახებ თავადვე მიღებული გადაწყვეტილების თაობაზე, რაც ვერ ჩაითვლება დასაქმებულის სამუშაოზე გამოუცხადებლობის საპატიო მიზეზად.

ვინაიდან, დამსაქმებელს ლ-- ჯ--ისთვის დადებითი პასუხი არ გაუგზავნია, რაც ადმინისტრაციული ორგანოს დისკრეციული უფლებამოსილებაა, აღნიშნული ქმედება უთანაბრდება უარის თქმას.

3.5. 07.09.2016 წ. მ----- ც-----ს განცხადებით მომართა ლ-- ჯ--მა და ხელფასის შესახებ ცნობის გაცემა მოითხოვა.

აღნიშნულთან დაკავშირებით, მ----- ც-----ის მიერ გამოცემა ცნობა, რომელიც ადრესატს ჩაბარდა 12.09.2016 წ. ასევე, 19.04.2017 წ..

ცნობაში დაფიქსირებულ--, რომ ლ-- ჯ--ი 2007 წლის 03 იანვრიდან 2016 წლის 30 ივნისამდე ნამდვილად მუშაობდა სსიპ-ბ----- ს----- მ----- ც-----ში საოპერო სტუდიის სოლისტად, შემდგომ მან სწავლა გააგრძელა იტალ--ში. სწავლის დასრულების შემდგომ, მისი პირადი განცხადების საფუძველზე, შესაბამისი წესების დაცვით მიღებული იქნებოდა საოპერო დასის სოლისტად.

ეს ჩანაწერი გულისხმობს, რომ სამუშაოზე გამოუცხადებლობის გამო, ის განთავისუფლებული იყო 2016 წლის 01 ივლისიდან, რაც მოსარჩელეს სადავოდ არ გაუხდია.

3.6. სასამართლოს არ შეუფასებია საქმეში არსებული მტკიცებულება- ლ-- ჯ--ის განცხადებათან დაკავშირებით, სსიპ ბ----- ს----- მ----- ც-----ის დირექტორის 16.04.2018 წლის M----- ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი (გადაწყვეტილება) სსიპ-ბ----- ს----- მ----- ც-----ის საოპერო დასის სოლისტის შტატით გათვალისწინებულ თანამდებობაზე ლ-- ჯ--ის აღდგენის შესახებ მოთხოვნის დაკმაყოფილებაზე უარის შესახებ.

ეს გადაწყვეტილება ლ-- ჯ--ს სადაო არ გაუხდია.

3.7. სასამართლომ შეფასება არ მისცა იმ ფაქტს, რომ 2018 წლის 29 იანვარს, ლ-- ჯ--თან გაფორმდა „ს----- შესყიდვის შესახებ“ №-- ხელშეკრულება და 31.01.2018წ. მიღება-ჩაბარების აქტი, რის საფუძველზეც განხორციელდა სახელშეკრულებო თანხის ლ-- ჯ--ზე გადარიცხვა.

ამ ხელშეკრულების საფუძველზე, ორივე მხარემ მიიღო ახალი ტიპის სამართლებრივი ურთიერთობის თაობაზე გადაწყვეტილება, ვინაიდან, ლ-- ჯ--ი მ----- ც-----თან აღარ იმყოფებოდა შრომით სამართლებრივ ურთიერთობაში.

3.8. სასამართლომ არ შეაფასა მოწმის სახით დაკითხული, სსიპ-ბ----- ს----- მ----- ც-----ის საოპერო დასის სამხატვრო ხელმძღვანელის მ----- ჯ-----ის ჩვენება, რომელმაც განაცხადა, რომ არავინ დაპირებია ლ-- ჯ--ს სწავლის გაგრძელების შემთხვევაში, სამუშაო ადგილის შენარჩუნებას. მას განუცხადეს, რომ სურვილის შემთხვევაში, პირადი განცხადების საფუძველზე დამსაქმებელი განიხილავდა მისი დასაქმების საკითხს.

3.9. მცდარია სასამართლოს მსჯელობა, როდესაც განმარტავს, რომ მოსარჩელეს სამსახურში გამოუცხადებლობა გამოწვეულ-- საპატიო მიზეზით, ვინაიდან, მას თითქოსდა ჰქონდა წინაპირობა იმისა, ეფიქრა, რომ მასთან შრომითი ურთიერთობა მეორე წელსაც შეჩერებული იყო და, რომ ლ-- ჯ--ი სამსახურიდან გათავისუფლებულ-- შრომის კანონმდებლობის დარღვევით, რაც მისი სამუშაოზე აღდგენისა და იძულებითი განაცდურის ანაზღაურების საფუძველ--.

3.10. უნდა აღინიშნოს, რომ ლ-- ჯ--მა სასარჩელო განცხადებით სასამართლოს მიმართა 2018 წლის 14 მარტს. ამდენად, მისი მოთხოვნა უსაფუძვლოსთან ერთად ხანდაზმულიცაა.

3.11. ბ----- საქალაქო სასამართლომ გადაწყვეტილების გამოტანისას დაარღვია საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლი, 83-ე მუხლის მე-2 ნაწილი, 248-ე მუხლი, რამაც არასწორი გადაწყვეტილების გამოტანა გამოიწვია.

4. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების ნაწილობრივ გაუქმების დასაბუთება

4.1. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 377-ე მუხლის 1-ლი და მე-2 ნაწილის შესაბამისად, სააპელაციო სასამართლო ამოწმებს გადაწყვეტილებას სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით. სამართლებრივი თვალსაზრისით შემოწმებისას, სასამართლო ხელმძღვანელობს 393-ე და 394-ე მუხლების მოთხოვნებით.

4.2. ამავე კოდექსის 382-ე მუხლის მე-2 ნაწილისა და 390-ე მუხლის მე-3 ნაწილის “გ” ქვეპუნქტის თანახმად, სააპელაციო სასამართლოს შეუძლ-- გაიზიაროს პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ მტკიცებულებათა გამოკვლევის შედეგები მთლ--ნად ან ნაწილობრივ და თუკი ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის ფაქტობრივ ან/და სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით, მაშინ დასაბუთება იცვლება მათზე მითითებით.

მოცემულ შემთხვევაში, პალატა მიიჩნევს, რომ არსებობს, სსიპ ბ----- ს----- მ----- ც-----ის სააპელაციო საჩივრის ნაწილობრივ დაკმაყოფილების და ლ-- ჯ--ის სამსახურიდან დათხოვნის გადაწყვეტილების უკანონოდ ცნობის ნაწილში, ბ----- საქალაქო

სასამართლოს 2018 წლის 23 ოქტომბრის გადაწყვეტილების გაუქმების ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები.

ფაქტობრივი დასაბუთება

4.3. პალატა იზიარებს ამ გადაწყვეტილების 2.1.-2.9 პუნქტებში მითითებულ, პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და აპელანტის პრეტენზიის გათვალისწინებით დამატებით ადგენს:

იტალიის ქალაქ მი----ი, C-----ს ორ წლ--ნ კურსებზე 2015 წლის 12 ოქტომბრიდან-2016 წლის 30 ივნისის ჩათვლით, ასევე, 2016 წლის ივნისიდან მომდევნო სასწავლო წლის განმავლობაში შრომითი ხელშეკრულების შეჩერებისა და სამუშაო ადგილის შენარჩუნების თაობაზე განცხადება ლ-- ჯ--მა წარუდგინა ბ----- ს----- მ----- საოპერო სტუდიის დირექტორს და სამხატვრო ხელმძღვანელს მ.ჯ-----ს, რომელმაც თავის მხრივ, 2015 წლის და 2016 წლის 12 ივლისის მოხსენებითი (სამსახურებრივი) ბარათებით მიმართა დირექტორს და ითხოვა, სწავლის გაგრძელების მიზეზით, ლ-- ჯ--თან შრომითი ურთიერთობის შეჩერება (ს.ფ. 50-51, 140-142).

4.4. დადგენილ--, რომ ბ----- ს----- მ----- ც-----ის დირექტორმა 2015 წლის 15 სექტემბრიდან-2016 წლის 30 ივნისის ჩათვლით, იტალიის ქალაქ მი----ი, C-----ში ლ-- ჯ--ის სწავლებასთან დაკავშირებით, 2015 წლის 15 სექტემბრის №190^ა ბრძანება მიიღო სწორედ ამავე ც-----ის საოპერო სტუდიის სამხატვრო ხელმძღვანელის მ.ჯ-----ის 2015 წლის 15 სექტემბრის მოხსენებითი ბარათის შესაბამისად (იხ. ბრძანება, ს/ფ 141-142).

4.5. იტალიის ქალაქ მი----ი, კ----- ა----- სახელობის მუსიკის სამოქალაქო სკოლის მიერ გაცემული ცნობით ირკვევა, რომ ლ-- ჯ--მა 2015-16 და 2016-17 წლებში წარმატებით გაიარა სასწავლო კურსი კლასიკური მუსიკის ინსტიტუტში და გამოცდა საბოლოოდ ჩააბარა 08.11.2017 წელს (იხ. ცნობა, ს/ფ 67).

სამართლებრივი დასაბუთება

4.6. განსახილველ შემთხვევაში აპელანტის, სსიპ ბ----- ს----- მ----- -- ც-----ის ერთ-ერთი პრეტენზია მიმართულ-- გასაჩივრებული

გადაწყვეტილების იმ ნაწილის წინააღმდეგ, რომლითაც სსიპ „ბ----- ს----- მ----- ც-----ის“ გადაწყვეტილება ლ-- ჯ--ის სამსახურიდან დათხოვის თაობაზე, ცნობილი იქნა უკანონოდ.

აპელანტმა მიუთითა, რომ მოსარჩელეს აღნიშნული არ მოუთხოვია და ასეთი გადაწყვეტილების გამოტანით, სასამართლომ დაარღვია სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 248-ე მუხლი.

4.7. სააპელაციო პალატა იზიარებს აპელანტის ამ მოსაზრებას და განმარტავს, რომ სსკ-ის 248-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს უფლება არა აქვს მიაკუთვნოს თავისი გადაწყვეტილებით მხარეს ის, რაც მას არ უთხოვია, ან იმაზე მეტი, ვიდრე ის მოითხოვდა.

განსახილველ შემთხვევაში ირკვევა, რომ ლ-- ჯ--ის სასარჩელო მოთხოვნას წარმოადგენდა დისკრიმინაციის ფაქტის დადგენა, სამსახურში აღდგენა და იძულებითი განაცდურის ანაზღაურება. ლ-- ჯ--ის სამსახურიდან დათხოვის თაობაზე, სსიპ „ბ----- ს----- მ----- ც-----ის“ გადაწყვეტილების უკანონოდ ცნობის თაობაზე მოთხოვნა, არც სარჩელში ყოფილა დაყენებული, არც სასამართლო სხდომებზე მოუთხოვია მხარეს, რაც შეიძლება მიჩნეული ყოფილიყო დავის საგნის გაზრდად.

ამდენად, 2018 წლის 23 ოქტომბრის გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილით ლ-- ჯ--ის სამსახურიდან დათხოვნის თაობაზე, სსიპ „ბ----- ს----- მ----- ც-----ის“ გადაწყვეტილების უკანონოდ ცნობით, სასამართლო გაცდა სასარჩელო მოთხოვნის ფარგლებს, რაც სსსკ-ის 248-ე და 393.3 მუხლის შესაბამისად, ამ ნაწილში გადაწყვეტილების გაუქმების საფუძველზე--.

4.8. რაც შეეხება აპელანტის სხვა პრეტენზიებს პალატა მიიჩნევს, რომ იგი დაუსაბუთებელ-- და რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლის შესაბამისად, საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის შედეგად, სწორად დაადგინა დავის საგანთან მიმართებაში არსებითი ფაქტობრივი გარემოებები, ასევე, დავის გადაწყვეტისას სწორად გამოიყენა და განმარტა სამართლის ნორმები-- შრომის კოდექსის 32-ე, სკ-ის 316-ე მუხლები და დამატებით განმარტავს:

საქართველოს შრომის კოდექსის პირველი მუხლის თანახმად, ეს კანონი აწესრიგებს საქართველოს ტერიტორიაზე შრომით და მის თანმდევ ურთიერთობებს, თუ ისინი განსხვავებულად არ რეგულირდება სხვა სპეციალური კანონით ან საქართველოს საერთაშორისო

ხელშეკრულებებით. შრომით ურთიერთობასთან დაკავშირებული საკითხები, რომლებსაც არ აწესრიგებს ეს კანონი ან სხვა სპეციალური კანონი, რეგულირდება საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის ნორმებით.

4.9. პალატა არ იზიარებს აპელანტის მსჯელობას იმის თაობაზე, რომ 2015 წლის 15 სექტემბერს, ბ----- ს----- მ----- ც-----ის დირექტორის ბრძანება, რომლითაც 2015 წლის 15 სექტემბერიდან-2016 წლის 30 ივნისის ჩათვლით პერიოდში ლ-- ჯ--ს შეუჩერდა შრომითი ურთიერთობა, წარმოადგენდა საკმარისს შრომითი ურთიერთობის შეწყვეტისათვის და დამატებით, დასაქმებულის გაფრთხილების და წერილობითი დოკუმენტის გამოცემის აუცილებელობა არ არსებობდა.

4.10. საპელაციო სასამართლო აღნიშნავს, რომ შრომის ხელშეკრულება უპირველეს ყოვლისა არის სამოქალაქოსამართლებრივი გარიგება დამსაქმებელსა და დასაქმებულს შორის.

სამოქალაქო კოდექსის 50-51-ე მუხლების თანახმად, გარიგება არის ცალმხრივი, ორმხრივი ან მრავალმხრივი ნების გამოვლენა, რომელიც მიმართულ-- სამართლებრივი ურთიერთობის წარმოშობის, შეცვლის ან შეწყვეტისაკენ. ნების გამოვლენა, რომელიც მოითხოვს მეორე მხარის მიერ მის მიღებას, ნამდვილად ჩაითვლება იმ მომენტიდან, როცა იგი **მეორე მხარეს მიუვა**. ნების გამოვლენა არ ჩაითვლება ნამდვილად, თუ მეორე მხარე წინასწარ ან მაშინვე განაცხადებს უარს.

4.11. სამოქალაქო კოდექსის 355-ე მუხლის თანახმად, ხელშეკრულებიდან გასვლა ხდება ხელშეკრულების მეორე მხარისათვის შეტყობინებით.

ეს ნორმა არ მოითხოვს გარკვეული ფორმის დაცვას.

შეტყობინებისათვის სავალდებულო ფორმას, არც შრომის კოდექსი აწესებს, ამიტომ, ზეპირი შეტყობინება, როგორც ფორმალური, ბათილად ვერ მიიჩნევა, თუმცა მისი დადასტურება, მტკიცების თვალსაზრისით, რთულია.

შეტყობინების ჩაბარების დადასტურება კი ხელშეკრულების შეწყვეტის ინიციატორი მხარის მტკიცების საგანში შემავალი გარემოებაა.

4.12. შრომითი ხელშეკრულების შეწყვეტის ფორმის მნიშვნელობის შესახებ პოზიციის ჩამოსაყალიბებლად საინტერესოა საქართველოს სამართლებრივ სივრცეში იურიდიული ძალის არმქონე N166-ე რეკომენდაციაში მოცემული დებულება.

რეკომენდაციის მე-12 პარაგრაფის თანახმად, შრომის ხელშეკრულება წერილობითი შეტყობინების საფუძველზე უნდა შეწყდეს. კერძოდ, დამსაქმებელი ვალდებულია, დასაქმებულს წერილობით შეატყობინოს შრომითი ურთიერთობის შეწყვეტის თაობაზე.

მოცემულ ვითარებაში, N166-ე რეკომენდაციის გამოყენება შესაძლებელია სამოქალაქო კოდექსის 355-ე მუხლის შრომითსამართლებრივ ჭრილში ინტერპრეტაციის მიზნებისათვის.

შესაბამისად, იმ შემთხვევაში, თუ მტკიცებულებათა ერთობლიობით ერთმნიშვნელოვნად არ დასტურდება დასაქმებულისათვის შეტყობინების ჩაბარება, შეტყობინება ჩაბარებულად არ მიიჩნევა.

4.13. განსახილველ შემთხვევაში დადგენილ--, რომ სამ წელზე მეტი დროის განმავლობაში, მიმდევრობითად დადებული მრავალჯერადი ხელშეკრულებების საფუძველზე, ლ-- ჯ--ი დამსაქმებელთან უვადო შრომით ურთიერთობაში იმყოფებოდა, ამასთან, დამსაქმებელს 2016 წლის 1 ივლისიდან ხელშეკრულების შეწყვეტის თაობაზე არც წერილობითი გადაწყვეტილება არ გამოუცია და არც რაიმე ფორმით შეტყობინება რ გაუგზავნია ლ-- ჯ--ისათვის. აღნიშნული ადასტურებს, რომ ლ-- ჯ--თან შრომითი ხელშეკრულება შეწყვეტილი არ ყოფილა და კვლავ ბ----- ს----- მ----- ც-----თან შრომით ურთიერთობაში მყოფ სოლისტს წარმოადგენს.

4.14. სააპელაციო სასამართლო აღნიშნავს, საქართველოს კონსტიტუციის 30-ე მუხლის თანახმად, „შრომა თავისუფალ--“, რაც ნიშნავს, არა მხოლოდ შრომითი საქმიანობის არჩევის თავისუფლებას, არამედ ს-----ს პოზიტიურ ვალდებულებას დაიცვას დასაქმებულის ყველა ის სოციალური უფლება, რომელიც გამომდინარეობს შრომითი სამართალურთიერთობიდან, მათ შორის დაიცვას დასაქმებულის უფლება ჰქონდეს განჭვრეტადი შრომითი ხელშეკრულება, იცოდეს რა პირობებში მოუწევს საქმიანობა და რა ხანგრძლივობით, იყოს დაცული დამსაქმებლის თვითნებობისაგან.

საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილებით (N2/2-389, 26.10.2007) განიმარტა, რომ დაცულია არა მარტო უფლება აირჩიო სამუშაო, არამედ ასევე უფლება განახორციელო, **შეინარჩუნო** და დათმო **ეს სამუშაო**.

4.15. საქართველოს შრომის კოდექსის 36-ე მუხლის პირველი პუნქტის, მე-2 პუნქტის „ლ“ ქვეპუნქტის და მე-3 პუნქტის თანახმად, შრომითი ურთიერთობის შეჩერება არის შრომითი ხელშეკრულებით გათვალისწინებული სამუშაოს დროებით შეუსრულებლობა, რომელიც არ იწვევს შრომითი ურთიერთობის შეწყვეტას.

ანაზღაურების გარეშე შვებულება წარმოადგენს შრომითი ურთიერთობის შეჩერების საფუძველს. დასაქმებულის მიერ შრომითი ურთიერთობის შეჩერების მოთხოვნის შემთხვევაში, დამსაქმებელი ვალდებულია შრომითი ურთიერთობა გონივრული ვადით შეაჩეროს.

შრომითი ურთიერთობა შეჩერებულად ჩაითვლება მოთხოვნის წარდგენიდან შეჩერების შესაბამისი საფუძვლის აღმოფხვრამდე.

4.16. განსახილველ შემთხვევაში უდავოა, რომ 2016 წლის 30 ივნისის განცხადებით ლ-- ჯ--მა მოითხოვა სწავლის გაგრძელებასთან დაკავშირებით სამსახურის შენარჩუნება, ანუ სახეზეა სამართლებრივი შედეგის დადგომის სურვილი.

ასევე უდავოა, რომ ლ-- ჯ--ის მიერ შედგენილი განცხადება მიუვიდა ადრესატს, თუმცა რაიმე პასუხი დამსაქმებლისაგან არ მიუღია.

ვინაიდან, სსკ 51-ე მუხლის მეორე ნაწილი გარიგების მეორე მხარეს გამოვლენილი ნების უარყოფის უფლებას აძლევს, რაც დამსაქმებელს (ბ----- ს----- მ----- ც-----ი) არ განუხორციელებია, ადასტურებს, რომ დასაქმებულს (ლ-- ჯ--ი) ჰქონდა გონივრული მოლოდინი იმისა, რომ მას შეუნარჩუნდა მისი სამუშაო ადგილი. აღნიშნული კი, გამორიცხავს, 2016 წლის 1 ივლისიდან, სამუშაოზე გამოუცხადებლობით შრომითი ხელშეკრულების დარღვევის ფაქტს.

შესაბამისად, დამსაქმებლის ქმედება, რომლითაც ლ-- ჯ--ს შეეზღუდა სამართლებრივი საფუძვლის გარეშე, 2018 წლის იანვრიდან სამუშაოზე დაშვება-უკანონოა, ხოლო პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილება, სსიპ „ბ----- ს----- მ----- ც-----ში“ სოლისტის თანამდებობაზე ლ-- ჯ--ი აღდგენისა და 2018 წლის 1 იანვრიდან-სამუშაოზე აღდგენამდე იძულებით განაცდური ხელფასის, თვეში ხელზე ასაღები 640 ლარის მოპასუხისათვის ანაზღაურების თაობაზე დასაბუთებულია.

4.17. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 385-ე, 386-ე, 393-ე, 394-ე მუხლის ე1 პუნქტის შესაბამისად, სააპელაციო სასამართლო აუქმებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილებას და იღებს ახალ

გადაწყვეტილებას, თუ სასამართლოს მიერ დარღვეული იქნა საპროცესო სამართლის ნორმა, რამაც არასწორი გადაწყვეტილება გამოიწვია, ან თუ გადაწყვეტილების დასაბუთება იმდენად არასრულია, რომ მისი სამართლებრივი საფუძლიანობის შეფასება შეუძლებელია.

თუ სააპელაციო საჩივარი დასაშვებია და საქმე პირველი ინსტანციის სასამართლოს არ უბრუნება, სააპელაციო სასამართლო თვითონ იღებს გადაწყვეტილებას საქმეზე. იგი თავისი განჩინებით უარს ამბობს სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე ან გასაჩივრებული გადაწყვეტილების შეცვლით იღებს ახალ გადაწყვეტილებას საქმეზე.

სააპელაციო სასამართლოს მიაჩნია, რომ საქართველოს კონსტიტუციითა და საერთაშორისო აქტებით განმტკიცებული შრომის უფლების დეკლარირებული სტანდარტების საფუძველზე, საქმეში არსებული უდავო და დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებების გათვალისწინებით, მოსარჩელის სამუშაოზე დაშვებაზე უარის თქმა მოხდა არამართლზომიერი საფუძველით, რაც სწორად იქნა შეფასებული პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ აღნიშნული გარემოება კი სამუშაოზე აღდგენისა და იძულებითი განაცდურის ანაზღაურების ნაწილში გადაწყვეტილების გაუქმებისა და სარჩელზე უარის თქმის თაობაზე, სსიპ ბ----- ს----- მ----- ც-----ის სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის საფუძველია.

5. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

სააპელაციო პალატამ შეისწავლა წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივარი, მოიკვლია საქმეში არსებული მასალები, მოისმინა მხარეთა ახსნა-განმარტებანი, მოახდინა ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება, თვლის, რომ სსიპ ბ----- ს----- მ----- ც-----ის სააპელაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ; გაუქმდეს, ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 23 ოქტომბრის გადაწყვეტილება იმ ნაწილში, რომლითაც უკანონოდ იქნა ცნობილი ლ-- ჯ--ის სამსახურიდან დათხოვნის თაობაზე, სსიპ ბ----- ს----- მ----- ც-----ის გადაწყვეტილება;

სხვა ნაწილში გასაჩივრებული გადაწყვეტილება უნდა დარჩეს უცვლელი.

6. საპროცესო ხარჯები

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის შესაბამისად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. თუ სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა, მაშინ ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მოსარჩელეს მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რომელიც სასამართლოს გადაწყვეტილებით იქნა დაკმაყოფილებული, ხოლო მოპასუხეს – სარჩელის მოთხოვნის იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს უარი ეთქვა.

თუ სააპელაციო ან საკასაციო სასამართლო შეცვლის გადაწყვეტილებას, ან გამოიტანს ახალ გადაწყვეტილებას, იგი შესაბამისად შეცვლის სასამართლო ხარჯების განაწილებასაც.

ვინაიდან, არ დაკმაყოფილდა აპელანტის მოთხოვნა სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის თაობაზე, რაზედაც გადახდილი იქნა სახელმწიფო ბაჟი, არ არსებობს სსსკ-ის 53-ე მუხლის შესაბამისად, სააპელაციო წარმოებისათვის სსიპ ბ----- ს----- მ----- ც-----ის მიერ, წინასწარ გადახდილი ს----- ბაჟის-927,60 ლარის მხარეთა შორის განაწილების საფუძველი.

სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატამ გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. სსიპ ბ----- ს----- მ----- ც-----ის სააპელაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ;
2. გაუქმდეს, ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 23 ოქტომბრის გადაწყვეტილება ლ-- ჯ--ის სამსახურიდან დათხოვნის თაობაზე, ბ----- ს----- მ----- ც-----ის გადაწყვეტილების უკანონოდ ცნობის ნაწილში;
3. სხვა ნაწილში გასაჩივრებული გადაწყვეტილება დარჩეს უცვლელად;
4. აპელანტის მიერ სახელმწიფო ბაჟი გადახდილია;
5. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს საქართველოს უზენაეს სასამართლოში საკასაციო წესით, სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით გათვალისწინებული წესების დაცვით, მხარეთათვის დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 21 (ოცდაერთი) დღის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო

- საქმეთა პალატის მეშვეობით;
6. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას, ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია;
7. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 46-ე მუხლით გათვალისწინებული პირებისათვის სასამართლო გადაწყვეტილების ასლის გაგზავნასა და ჩაბარებას უზრუნველყოფს სასამართლო ამავე კოდექსის 70-78-ე მუხლებით დადგენილი წესით.

მოსამართლე:

ირმა პერანიძე